

En Pere Xic

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli urbà
Alçada: 488

Coordenades:

Latitud: 41.58065
Longitud: 1.77983
UTM Est (X): 398287
UTM Nord (Y): 4603937

Classificació

Número de fitxa 08025-70
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Popular
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Serra i Massansalvador
Data de registre de la fitxa: dv., 20/07/2012 - 02:00

Descripció

Resum: en Pere Xic és el darrer fill d'una família pobra, que decideix anar a treballar al mas d'un home ric. Tots els encàrrecs que rep són proves difícils que en Pere Xic supera amb enginy. És enviat al territori d'un gegant, l'Estela de la Balar, a qui també venç a força d'astúcia. Finalment aconsegueix una gran recompensa de l'amo i torna a casa dels seus pares.

Observacions:

Aquesta és la documentació més antiga (1888) d'una rondalla que, posteriorment, apareix en altres llocs: Mallorca (Alcover:1897), Segrià (V. Serra:1930), Bellpuig d'Urgell (V.Serra:1932). Alguns estudiosos estableixen un paral·lelisme entre el gegant Estela de la Balar i el Polifem de l'Iliada. La il·lustració correspon al dibuix de Joan Vila (D'Ivori) sobre aquesta rondalla per al Rondallari Català de Pau Bertran (1909).

Història

La rondalla va ser recollida al Bruc, dins un conjunt de rondalles populars dels pobles del Montserrat, pel folklorista Pau Bertran i Bros entre 1881 i 1885. Va ser inclosa dins l'estudi "Rondallística: Estudi de literatura popular ab mostres catalanes inédites", del mateix estudiós, que va guanyar un premi extraordinari als Jocs Florals de Barcelona de 1888 i va ser editat dins el recull dels Jocs Florals d'aquell any. Més tard, la rondalla va ser publicada pòstumament el 1909 dins "El rondallari català", un recull que Bertran no va tenir temps d'editar en vida. Més recentment, "El rondallari català" va ser reeditat el 1989 per l'editorial Alta Fulla.

Bibliografia

AMADES, Joan (1935). Montserrat. Tradicions i llegendes.

AMADES, Joan (1951). Folklore de Catalunya. I. Rondallística.

BERTRAN i BROS, P. (1888). ""Rondallística: Estudi de literatura popular ab mostres catalanes inédites", dins Jocs Florals de Barcelona 30, pàg. 177-255. Imprempta La Renaixensa.

BERTRAN I BROS, Pau (1909). El rondallari català.

